

VECKOBLADET

2021:24

210917

46:e årgången

Friday for Future alla fredagar

Fredag och vi samlas på Stortorget kl 12-14 för att uppmärksamma klimatkatastrofen och kampen för ett värdigt samhälle.

Vandring i Höjeådalen

2021:24

1

Höjeådalen är Lunds närmaste naturområde, och stora delar av dalen är på väg att bli naturreservat. Områdets biologiska mångfald och rekreativvärden hotas dock fortfarande av Lunds och Staffanstorps exploateringsplaner. På den här vandringen kan deltagarna uppleva naturen och på plats få veta mer om kommunernas planer. Vandringen är ett samarbete mellan Lunds Naturskyddsförening LNF och Höjeådalens intresseförening HIF.

Vi träffas kl 15 vid fågeltornet norr om reningsverks-dammarna vid Höjeåvägen, ungefär där denna möter Högbovägens förlängning. Närmaste busshållplats är linje 2-hållplatsen Jöns Ols Toft.

När: söndag 19 sep 15:00 - 16:00.

Plats: Höjeådalen

Arrangörer: *Lunds Naturskyddsförening*

Rösta i kyrkovalet!

**VÄNSTERN
I SVENSKA KYRKAN**

Jesus predikade att alla människor var jämlika och lika mycket värda. De rika skulle överlämna sin rikedom till de fattiga. De sjuka och nödlidande skulle vårdas. De flyende skulle erbjudas en plats att bo. Allt schackrande för vinst skulle bort. När Jesus hade vält omkull växlarnas bord i Jerusalem hämnades de giriga genast. Han blev korsfäst.

Men detta lade grunden för den långsamma utvecklingen fram emot rättvist globalt välfärdssamhälle.

Mäktiga kyrkor agerade ofta för motsatsen: orättvisa, intolerans och hat. Makten utnyttjar ofta kyrkorna för andra syften.

VISK, Vänstern i Svenska kyrkan, agerar för jämlikhet och social rättvisa. Om du är en av de fem miljoner röstberättigade i svenska kyrkan är det viktigt att du röstar.

Du kan till exempel bidra till att Nilla Bolding kommer in i Lunds kyrkofullmäktige. Där behövs hon.

Riksdagen är igång igen! av Hanna Gunnarsson

Hej allihopa!

Nu har ett nytt arbetsår i riksdagen börjat, riksmötet 2021/2022, det sista på mandatperioden. Öppnandet var lite festligare än förra året, i år med gudstjänst eller ceremoni hos Humanis-terna, men inget stort mingel och ingen konsert på kvällen. Men alla riksdags-ledamöter var på plats i kammaren när statsminis-tern läste upp regeringsförklaringen. Det är ju tyvärr så att det är kungen som öppnar själva riksmötet, vilket såklart är galet, och vi i Vänsterpartiet “protesterar” genom att inte sjunga med i Kungssången.

Från och med riksmötets öppnande återgår riksdagen till mer normala arbets-former. Alla ledamöter kommer vara på plats och rösta (inte bara 55 som det varit sedan i mars 2020) och utskotten återgår till att ha fysiska möten. Vi är fortfarande lite restriktiva med att ta emot större besöksgrupper, men det känns bra att kunna börja åka på studiebesök igen.

Riksdagen är ju i tjänst hela året och det har varit verksamhet under nästan hela augusti. Pandemin har såklart krävt att socialutskottet har haft kontinuerliga möten (det kommer också ett beslut om förlängning av pandemilagen snart) och vi i försvars- och utrikesutskotten har haft flera möten om läget i Afghanistan, biståndet och evakueringarna. I måndags var det en särskild debatt om just Afghanistan ([lyssna här](#)) och en särskild debatt om FNs klimatpanel IPCCs rapport ([lyssna här](#)). Det har även varit en partiledardebatt, som såklart alltid är intressant att lyssna på. Detta var Stefan Löfvens sista så han blev avtackad med presenter. [Se den här](#).

På riksdagens hemsida finns också flera seminarier som handlar om rösträttsfirandet och Baltikum 30 års-jubileum. Gå in på www.riksdagen.se och klicka på webb-tv.

Hanna Gunnarsson (v) , Riksdagsledamot, Lund

Det är höst av Gunnar Stensson

Plötsligt har alla sommaruppehållets vallar brustit. Politiska och historiska konflikter och beslut, katastrofer och tillfälligheter, ödesdigra jordskred och meningslösa virvlar svämmar i en strid, bullrande, oöverskådlig ström ut över och in i människors medvetanden i Lund, Sverige, Europa och på hela planeten. Bakom medias rapportering finns verkligheten.

Talibanernas plötsliga seger i Afghanistan, USA-generalens samtal med Kina för att förhindra att den galne Trump satte igång ett kärnvapenkrig, konflikten mellan den transatlantiska alliansen och Kina, överenskommelsen mellan USA, Storbritannien och Australien att bygga atomdrivna ubåtar att sätta in i Sydkinesiska havet, vänstervindarna i det norska valet, Norges fortsatta oljeutvinning i Arktis, riksdagens öppnande, Stefan Löfvens avgång, regeringsförklaringen, budgeten, valet av ny statsminister, Kristerssons och Forsells moderata hjärtlöshet, kampen om makten över svenska skogar och stränder, den uppblussande konflikten mellan Annie Lööfs nyliberala partiledning och partimedlemmarnas insikt om vinstintressenas förgiftning av svensk skola, Lunds byggnadsnämnds beslut att stoppa bygget av en friskola i Annhem, det goda förslaget att införa ämnesbetyg i svensk skola, hoten mot Sveriges bästa

åkerjord i Skåne, länsstyrelsens svaghet jämfört med kommunernas makt att ödelägga åkerjord, kyrkovalet.

Jag kan fortsätta. Moderatpolitikens övergrepp mot kvinnor, pandemirestriktionernas upphävande, risken för uppblossandet av nya varianter, Liberalernas splittring och nedgång...

Trots att vår kunskap är fragmentarisk, våra resurser små, vårt utrymme mikroskopiskt, våra intellekt otillräckliga, våra perspektiv lokala, vårt beroende av information utifrån stort, vår tid flyktig och kort och vår läsekrets minimal fortsätter **Veckobladet** att rapportera lokalt och globalt några år eller kanske månader eller veckor till.

Egentligen delar nästan varenda människa våra villkor.

Gör inte självmål, MFF! av Kerstin Dahlberg och Yvonne Fredriksson

Malmö FF och PUMA skriver nytt långtidsav-tal [Publicerad 10 maj 2021 i Företag.Nyheter](#)

MFF, Malmös stolthet vad gäller fotboll. Ett lag som skördar framgångar och deltar i Allsvenskans toppstrid, men också visar framfötterna internationellt i Champions League. Bra skyttar och en duktig målvakt gör att MFF når långt, år efter år. Sportsligt fantastiskt bra.

Men MFF gör självmål, om inte ofta på fotbollsplanen så moraliskt och etiskt genom att välja Puma som sin sponsor. Det är säkert ändamålsenliga kläder och skor, som sportföretaget förser laget med, men Puma är ifrågasatt och risken finns att det smittar av sig.

Puma är nämligen även sponsor åt israeliska fotbollsförbundet, IFA, som omfattar lag i de illegala bosättningarna på palestinska Västbanken. Att ha samröre med dessa, enligt internationell rätt olagliga bosättningarna är inte ok, inte fair play.

Det är mycket väl känt att invånarna i bosättningarna på senare år ägnat sig åt eskalerande våld mot palestinierna, deras egendom och odlingar. Det förekommer ständiga sabotage mot böndernas viktiga näring: olivodlingen. Avloppsvatten från bosättningar släpps orenat ut på palestinska åkrar. Men inte nog med det - det fysiska våldet mot palestinier tilltar från de beväpnade bosättnarnas sida.

MFF har givetvis inte direkt del i dessa våldsamheter och övergrepp, men genom att vara beroende av Puma som sponsor kan föreningen inte helt friskriva sig från ansvar. Den dag Puma tar sitt förnuft till fånga och avslutar sitt sponsoravtal med israeliska fotbollsförbundet är allt ok. Till dess är det inte det. Andra internationella klubbar har börjat visa kurage och ta ansvar genom att avstå från samarbete med eller helt avsluta sina avtal med Puma, däribland Qatar sportklubb och fotbollsklubbarna Luton, Chester och Liverpool. MFF valde i stället att i våras förlänga sitt sponsoravtal med Puma i ytterligare några år, trots att föreningen är väl medveten om problematiken.

Vi skulle helhjärtat vilja visa MFF vårt stöd och önska lycka till såväl i Allsvenskan som i Champions League, men det är tyvärr omöjligt att blunda för föreningens bristande omdöme. Såväl föreningen som supportrar bör ta sig en allvarlig funderare på om de vill fläcka ner sitt rykte med ett tveklaktigt sponsoravtal.

Palestinagruppen i Hässleholm/Kristianstad
Kerstin Dahlberg och Yvonne Fredriksson

”Att skriva i onda tider” av Gunnar Stensson

Jan Guillous Skriftställning 2005 – 2021 kan läsas som en fragmentarisk skildring av de senast sexton årens historia. Veckobladets nätupplaga omfattar nästan exakt samma tid och är tillgänglig på nätet.

Boken är upplagd som en krönika med fem-sex skriftställningar för varje år. En typisk rubrik från 2005 lyder ”Leijonborgs bomb-liberaler gör sig redo för heligt krig”.

2006 kommer begreppet igen ”Nu är det bara bomb-liberalerna som inte fattat”. Det handlar förstås om krigen i Irak och Afghanistan.

Man kan konstatera att det som stod klart för nästan alla andra inte blev uppenbart för de bombliberalerna här och i USA förrän i år. Till fruktansvärd kostnad i mänsklig lidande.

2007 riktas uppmärksamheten mot den katastrofala skolpolitiken. Rubrik: ”Barnen förlorar, de vinsttörstiga rektorerna vinner.” Vi konstaterar att det fortfarande förhåller sig så.

2008 konstaterar Guillou ”Kriget mot terrorismen är motorn bakom vår tids nazism”.

2010 manar han: ”Därför är det så viktigt att kritisera USA”.

2012 tar han upp vinstdriven privatvård: ”Direktör Borelius tjänar halv miljard på privat vanvård”.

2013. ”Fatta det uppenbara: en privatiserad skola är en försämrade skola”.

2015. ”Saudiarabien kommer inte att bli en demokrati genom vapenaffärer.”

2016. ”Allt ter sig futtigt när en Sverigedemokrat blivit president i USA.”

2017. ”Brottsbenägenheten inom SD är i sanning omfattande”.

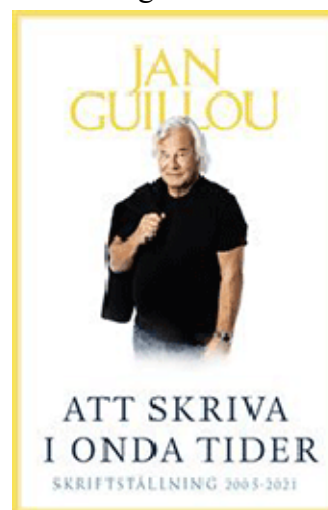
2018. ”Ojämlighetspolitiken en fara för demokratin.”

2019. ”Regeringen vacklar inför pöbeln medan sju svenska barn lider i ett fångläger.”

2020 har Guillou upptäckt ”Ebba Busch framstår som en elak liten fan.”

Och 2021 konstaterar han dagsläget: ”Busch och Kristersson behöver Åkesson – och blir hans nyttiga idioter”.

Som ni förstår är det rolig läsning – och delvis högaktuell. Det betyder inte att allt är bra. Jag delar långt ifrån alla Guillous ståndpunkter eller uttrycksätt. Men jag har följt honom sedan han var talare på en studentafton i Lund – och följande morgon greps av Säpo.

Kriget mot terrorismen, vapen ger inte bestående fred av Bertil Egerö

Med Afghanistan som inspiration är det värt att reflektera över den frågan. En som gjort det är Jonathan Powell, chefsförhandlare när kriget i Nordirland avslutades. Hans slutsats: ”Krig tar inte slut förrän du börjar tala med männen med gevär”.

Citatet är hämtat från hans artikel den 10 september (apropå 9/11) i *Guardian* om krigen i Mali, i Mocambique, i Nigeria, krig som inte tycks kunna ges någon militär lösning. Kriget mot talibanerna i Afghanistan är ett lysande exempel: trots sin absoluta militära överlägsenhet lyckades USA inte uppnå någon bestående fred. Talibanerna förstod att USA förr eller senare måste lämna landet, och bidade sin tid.

Inbördeskriget i Nordirland varade många år, men kunde lösas först när Storbritannien öppnade för direkta samtal med ’fienden’ Sinn Fein. USA tycks aldrig ha lärt sig av sina många krig mot terrorismen att samtal – förhandlingar – med fienden är ett måste för att få slut på krig, menar Jonathan Powell.

Men när ska samtal inledas? När fienden är svag, menar Paul Rogers. Då räcker det inte med bara samtal, förhandlingarna måste fokusera på roten till terrorismen. Den återfinns bland marginaliserade unga människor i marginaliserade regioner, t.ex. norra Mocambique där utländska företag rövar mark och en korrupt regering ’glömt bort’ att skapa arbete och utveckling för hela landsändan. Detsamma gäller krigen i de fattiga delarna av Sahel; Mali, Burkina Faso, norra Nigeria m.fl.

Att terrorismen idag är en globalt växande rörelse måste erkännas. Militära punktinsatser ger inga bestående resultat. Det är slutsatserna i reflektioner över de små men svårhanterade krig där mer vapen inte skapar fred.

Den intresserade är välkommen att [nedan läsa ett utsnitt på engelska](#) ur Joseph Hanlon’s utmärkta skrivningar om denna väsentliga fråga, mot bakgrund av en växande konflikt i norra Mocambique, där idag militär från Sydafrika, Rwanda, Zimbabwe m.fl. länder försöker hålla tillbaka lokala uppror som stöds av olika islamistiska grupper.

Bertil Egerö

War on terror

'Wars don't end for good until you talk to the men with the guns,' writes Ireland negotiator, citing Mozambique

We have to learn the lessons from Afghanistan elsewhere in the world. How are we going to deal with the armed Islamist groups across northern Africa, in Somalia (another 'forever war'), in Mozambique and in Nigeria? **Are we going to continue kidding ourselves that we can defeat them by military means alone?**" asks Jonathan Powell. He was Tony Blair's chief of staff from 1995 to 2007, and was chief government negotiator on Northern Ireland and thus one of the main architects of the peace deal there. His 2014 book *Talking to Terrorists: How to end armed conflicts* specifically cites Mozambique's negotiation with Renamo, ending in the Rome Peace accord.

A protest in Kabul, 7 September 2021. 'No one knows if Taliban 2.0 will be a return to the 1990s or something more moderate. They may possibly not even know themselves.' Photograph: EPA

In a London *Guardian* (10 Sept) article headlined "The lesson of 9/11: we should have talked to our enemies", Powell says "the principal failure in Afghanistan was to fail to learn, from our previous struggles with terrorism, that you only get to a lasting peace when you have an inclusive negotiation - not when you try to impose a settlement by force. In Northern Ireland we tried making peace at Sunningdale in 1973, in the Anglo-Irish agreement in 1985, and in the Downing Street Declaration in 1993 - each time excluding Sinn Fein, and each time we failed to end the Troubles. Having tried everything else, we finally had to talk to the men with guns, and that is why the Good Friday agreement succeeded." <http://bit.ly/Moz-Af-Powell>

"The lesson from Afghanistan is as clear as it was from Northern Ireland. If we ever want to secure lasting peace then we have to engage with our enemies, not just with those we like," Powell concludes. "Wars don't end for good until you talk to the men with the guns."

Paul Rogers: A war of the marginalised against the strong, where military response won't work

Paul Rogers, the highly respected Professor of Peace Studies at University of Bradford, also cites Mozambique, DRC and various other small wars in his response to the US loss of the Afghanistan war.

After 9/11, "the US military and most analysts around the world missed the significance of a new phenomenon, the rapidly improving ability of the weak to take up arms against the strong." Second, there was a "fundamental flaw" in the analysis, "the belief that the main security concern must be with an extreme version of Islam.... The war on terror is better seen as one part of a global trend which goes well beyond a single religious tradition - a slow but steady move towards revolts from the margins." *The Conversation*, 10 Sep

<http://bit.ly/Moz-Af-Rogers>

In his much reprinted 2010 book *Losing Control: Global Security in the 21st Century*, Prof Rogers wrote "What should be expected is that new social movements will develop that are essentially anti-elite in nature and will draw their support from people, especially men, on the margins. In different contexts and circumstances, they may have their roots in political ideologies, religious beliefs, ethnic, nationalist or cultural identities, or a complex combination of several of these. They may be focused on individuals or groups, but the most common feature is an opposition to existing centres of power ... What can be said is that, on present trends, anti-elite action will be a core feature of the next 30 years - not so much a clash of civilisations, more an age of insurgencies."

"The primary factors in global insecurity [are] a combination of increasing socioeconomic divisions and environmental limits to growth coupled with a security strategy rooted in preserving the status quo", he writes. Two decades after writing *Losing Control*, "socioeconomic divisions have worsened, the concentration of wealth has reached levels best described as obscene and has even increased dramatically during the COVID-19

pandemic, itself leading to food shortages and increased poverty.

"Meanwhile climate change is now with us, is accelerating towards climate breakdown with, once again, the greatest impact on marginalised societies.

It therefore makes sense to see 9/11 primarily as an early and grievous manifestation of the weak taking up arms against the strong, and that military response in the current global security environment woefully misses the point."

Comment Negotiate when the opponent is weak

The end of this war in Afghanistan has led civil war scholars to point to two key lessons on how wars end successfully. First is to negotiate with the enemy when it is weak and ready to accept a deal, and second is to give them enough to resolve grievances and make them a serious part of the settlement.

This comes to the fore because in 2001 when the US military swept to victory in Afghanistan, the Taliban wanted to negotiate, but then President George Bush refused to "talk to terrorists" and the Taliban was excluded from the December 2001 Bonn conference to shape the new Afghanistan. Excluded from any official role, the Taliban regrouped, returned to war, and won total victory 20 year later.

Mozambique is the most widely cited counter example, negotiating with Renamo to end a decade long war. Renamo were terrorists by any definition, kidnapping, killing, burning people alive in buses. But in 1990 they were at their weakest. The end of the cold war meant they lost their external support, and a severe drought made it impossible to feed their fighters. In Rome peace talks, Renamo accepted multiparty elections and becoming the main opposition.

But Renamo returned to sporadic war through 2013-8, which raises the second point. Paul Collier, who later became famous for his book *The Bottom Billion*, in 1994 was writing about the end of civil wars and stressed "The winner is obviously regarded as partisan. Since this perception motivates the potential threat to the government, public gestures of redistributive expenditure are needed to counter it. ... The conversion of swords into plough-shares [requires] a visible redistribution of plough-shares to the potential enemy." For peace to be maintained requires a "re-distributive expenditures in favour of the losers." <http://bit.ly/Collier-1994-plough> (Chapter 1)

As well as money, this applies to status and power. Frelimo was prepared to talk to terrorists, but not make concessions to them. Senior Renamo fighters integrated into the army and police were largely marginalised. Renamo did not benefit from privatisation, jobs, and so on, which were reserved for Frelimo. So Renamo saw themselves as outsiders, and never fully demobilised - keeping both seats in parliament and an armed militia. Even to try to get fair elections, Renamo head Afonso Dhlakama felt he had to go back to war.

The lessons of history suggest this is the best time to negotiate with the men with guns and machetes in Cabo Delgado, when they are weak and dispersing. But the low level of fatalities so far shows they are simply returning home or breaking into small groups. As in Afghanistan, they will regroup and return to war. This is the time to talk and to reintegrate the insurgents - with "ploughshares" in the form of jobs, and a visible end to discrimination and marginalisation.

George W Bush can say as US president he won the war in Afghanistan in 2001 - but he lost the peace. With Rwandan troops President Nyusi will be able to say he is winning the war in Cabo Delgado, and perhaps ride in triumph through the Frelimo Congress next year. But if he fails to talk to the insurgents, or treats them as Renamo was treated, he may lose the peace. But as with George W Bush, Nyusi can bask in glory and renewed fighting will be a problem for a future president.

("They shall beat their swords into ploughshares, and their spears into pruning hooks; nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more" comes from the Old Testament book of Isaiah (2:3-4). The "plough share" is the metal blade of the plough that cuts into the earth. But the book of Isaiah also contains a warning - Isaiah's son is named Maher-shalal-hash-baz, which means "rush to plunder".)

Seriously redressing the grievances and poverty in Cabo Delgado will require significant

spending on jobs and education. It seems highly unlikely that the gas and mineral companies, or the Frelimo oligarchs, will pay the bill. Current IMF austerity policy will increase the poverty and marginalisation at the root of the war. And two decades of experience shows the private sector cannot or will not reduce poverty. Stopping a return to war will require a big increase in state spending. Will the IMF allow it? Or will the World Bank and the big donors provide the money without an IMF programme?

Across the world, "don't talk to terrorists" plus austerity has led to endless civil wars. Is that inevitable in Cabo Delgado as well?

Jh

Vad händer i Klimatskogen vid Höjeåreservatet? av Gunnar Stensson

Här är ju stopp! sa Anna, när vi kom till passagen under järnvägen vid Höje å i onsdags morse. Hur ska vi då komma till Klimatskogen?

(I samband med ett klimatomöte i Lund för ett par decennier sedan planterades träden för att kompensera för de internationella gästernas miljöpåverkan genom flygtransporter; därav namnet Klimatskogen).

Vi tänkte kolla vilka ingrepp kommunen höll på att genomföra i bokskogen norr om dammarna efter beslutet att naturreservatet skulle göras mer tillgängligt för barn och andra besökare.

Enda sättet att ta sig till dit var att gå tillbaka upp till Ringvägen, och sedan fortsätta längs Åkerlunds och Rausings väg och Värpingevägen. Av stegräknaren att döma nästan två kilometer.

Flera stora grävskopor och traktorer var i full gång på stigarna och bland björnbärssnåren vid fågeltornet när vi äntligen kom fram.

En cyklist kom slirande nerför backen från Pilelyckan.

– När jävelen kommer asfalten? ropade han till traktorföraren som bredde ut vitt grus på vägbanan. Det ska inte bli någon asfalt, fick han veta.

Strax därpå kom ännu en cyklist. Här blir det fint, sa han. För fint, fortsatte han sedan kritiskt. Två perspektiv på kommunens åtgärder.

Vi gick in i bokskogen. Den var fortfarande lummigt grön. Några gula löv låg i mossan. Stigen var markerad med rött. Den förde till en röjd yta där kommunen planerar en grillplats liknande den vid Flackarpsvägen. Platser för bord och bänkar var markerade. En linbana för barn planeras nerför sluttningen mot dammarna.

Som alltid rörde sig besökare längs dammarna. Vi pratade lite om naturreservatet. Oron för vad ingreppen innebär för djur och mångfald är stor. Snår och nässlor som utgör habitat för många djur är ersatta med gräsmattor. Vad betyder det för biotopen?

Om Källby reningsverk läggs ner, vad händer då med dammarna? Denna morgon var fågellivet rikt. Svanungarna är nästan fullvuxna.

Man har talat om att leda ån genom dammarna. Men åns vattenföring är opålitlig. Just nu finns det mycket litet vatten där.

Man vill leda dagvatten till dammarna. Men det orenade dagvattnet är nedskitat av asfalt och rester från bildäck. Rena giftet för änder och gäss.

Källby reningsverk garanterar ett jämnt flöde av renat vatten till Höje å via dammarna. Att förstöra dammarna vore ett fruktansvärt ingrepp i biologin. Det kan jämföras med ingreppet när de grävdes ut och cementerades 1934.

Men beslutet om Källby reningsverk är ännu inte fattat. Inte slutgiltigt. Dammarna kan räddas. Vi skildes och vandrade var och en åt sitt håll.

Kommunen måste vara varsam. Medborgarna bevakar vad den gör i Klimatskogen.

Här hittar du Klimatskogen

Mer information om Klimatskogen i Källby från [Lunds hemsida](#):

Klimatskogen i Källby

Det ska vara nära till natur och saker man kan göra i naturen, var man än bor. Lundaborna ska få bättre möjligheter till rekreation, naturupplevelser, lek och möten inom gång- och cykelavstånd. I klimatskogen blir det nya gångstigar, lekmiljöer, fikaplatser med mera.

Illustrationen ger en uppfattning om vad som byggs i klimatskogen. Illustration: Maria Nilsson Fidler